

În noaptea cînd m-a ispitit

În noaptea cînd m-a ispitit săgeata cea dușmană,  
Isus cu milă m-a privit,mai mult ca și o mamă.  
Dar m-a lăsat să biruiesc prin lacrimi și durere,  
Ca-n urma ei să mă-ntăresc în clipele mai grele.

Căci orice vas de-argint sau lut,trecute-s prin cuptoare,  
Atunci credința mult mai mult e pusă la-ncercare.  
Căci orice mamă pe pămînt,ea naște cu durere,  
Dar după ce-a născut plîngînd,ea are-o mîngîiere.

Căci nu-i numai soare pe cer,mai sînt și nori și ceață,  
Dar noaptea va avea sfîrșit în zori de dimineață.  
Cînd va veni al nost'Isus s-aducă dezrobirea,  
O vino dorul nost'nespus,Te-așteaptă toata firea.

(Ne-așa de dor de glasul tău,de ziua revederii,  
Sus în Ierusalimul nou,e locul întîlnirii:)

Amin